

Környey Paulának, a Nemzeti Színház kiváló tehetségű tagjának szavalatában gyönyörködtünk. A művésznő épen olyan kellemes jelenség a dobogón, akárcsak a színpadon. Fölfogásaink intelligencia, előadásán nagy technikai készség látszik. Kifejező képességének határai is igen szélesek. Dantét épen olyan jól interpretálja, akárcsak Marinetti s a komoly költemények épen olyan hivatott tolmácsolóra találunk benne, akárcsak mondjuk Petőfi *Szeget-szeggel* című komikus darabja. A hatást legpuritánabb eszközökkel éri el. Csak egyet kell kifogásképen felemlítenünk: sajnos, ő benne is kezd megrogzódni e cikkben már emített az a hiba, hogy a hangsúly kelleténél többször lendül át a szólam végére.

Legsikerültebben előadott darabja Verhaerennek *A hó* című költeménye volt, mellyel a művésznő igazán tökéleteset nyújtott. Nem maradt meg e vers virtuóz külső formájának érzetétésénél — mint egyik legutóbbi szaváló estén mástól hallottuk — hanem azonfelül, hogy a hőésés végtelen egyformaságát a költemény szavainak lassú, vontatott s még a mondatok végén sem leengedett hangoztatással, szinte egymásba folyva mondta: ezenfelül még érezette az unalomnak azt a lelketfojtó hangulatát is, ami a szemlélőt a végtelen egyformaság láttára elfogja. Így a költemény nem maradt pusztá külsőség, hanem a lélekbe mélyült.

Igen óhajtanók, ha a művésznőt mentül többször láthatnók az előadói dobogón. *Galamb Sándor.*

II.

Forgács Rózi négy éve működő Kamaraszínháza ebben a játékévában ismét a Kis Komédia viharvert falai közé szorult, egy-egy vasárnap délutáni előadásra.

Legutóbbi bemutatóján három egyfelvonásos darabot láttunk. Közülök John M. Synge *Halotti tor-a* a vállalkozás régiebb műsorából került fölújításra, Kosztolányi Dezső szép fordításában. Maga a «tragikomédia» nem sokat ér, némi érdekessége csak a környezetrajzban van. Az előadás is egyenletlen, legrosszabb épen a hősnő megszemélyesítője. A csavargó szerepében egy Szánthó nevű fiatal színész eredeti képzelemre valló alakítással tűnt föl.

Vér Mátyás *A kastély gazdát cserél*

című dramolettje csak ezen a színpadon számít újdonságnak, korábban már egyik kabaré is játszotta. Alapjában novellai tárgyának összesűrítése kiélezett színpadi jelenetté. Ebben Bíró Lajos régiebb műveire emlékezett. A «majdnem-gyilkosság» problémáját veti föl, mit azután kissé deus ex machina-szerűen old meg, helyesebben: vág el. Naturalista formanyelvét a színészek nem minden mozzanatban találták el. Forgács Rózinak nem való a süldőlányka szerepe. Sármaßy Miklós pedig György alakjában, ki a darabot végigbeszéli, meglehetősen egyhangú volt.

Merőben bemutató-számba ment egy ifjú írónak, Szánthó Dénesnek *Kegyelem* című «burleszk»-je. Egy szerelmi elkeseredésében fegyvert fogott, de politikai merényletben bűnösnek ítélt és bitóhalálra szánt nagytehetségű költőnek siralomházi utolsó óráit mutatja be, jobbra-balra vagdalkozó szatírával. Csakhogy a tárgy épen nem alkalmas szatírai földolgozásra. Az exaltált költő rendre hosszú párbeszédet folytat a gyóntatóatyával, majd a hóherral s végül elérhetetlen ideáljával, közben nem egy eredeti, sőt helyel-közzel mély reflexiót hallunk művészi becsvágáryról, halálról, szerelemről, de a végén kínosan érezzük az egész kísérlet hajótörését a szélsőséges stílusok izetlen vegyítésének veszedelmes zátonyán. Az ilyesmit a «burleszk» megjelölés csak a színlapon okolhatja meg, érzésünkben, a darab keltette benyomásban épen nem. A fiatal szerző itt valóban «kísérleti színpad»-hoz jutott: tapasztalhatta, hogy egyes pillanatokra le bírja nyugózni közönségét, de azt is, hogy zavartalan általános benyomást csak tisztultabb, stílusérzékkel keltethet. Műve a műsor első száma volt, de visszás utóizének hatása alatt a közönségből többen elhagyták a színházat. A játék ebben a darabban volt a leggondosabb és legélénkebb. Forgács Rózinak volt néhány igaz drámai hangja, Sármaßy is itt több lelket tükröztetett arcán s szavában, Szánthó fantasztikus hóhér-alakja meg épen megkülönböztetett figyelemre érdemes színészi munka. *Rédey Tivadar.*

Zenei szemle.

Az elmúlt négy hét zenei eseményei közül Operaházunk reprize (*Figaro lakodalma*) és bemutatója (*Petruska*) emelkedik ki.

Mozart! A zeneirodalom legcsodá-